

[Holmberg.]

svaret for disse misforståelser, det kan være os i udvalget, og det kan måske også være justitsministeriet, men vi nåede en del med forbud mod tuningssæt, tyverisikring m. v. Jeg giver hermed justitsministeren det løfte, at vi er villige til at se nærmere på hele problematikken i næste samling. Vi anerkender, at de nuværende bestemmelser ikke er særlig gode.

Den obligatoriske knallertundervisning var der lagt op til i det oprindelige forslag; det kan jeg forstå er bortfaldet, og kørekort og indregistrering, som andre har været inde på, på samme måde. Undervisning på frivillig basis, som jo finder sted i stor udstrækning, er naturligvis godt, men det obligatoriske, der var lagt op til, hvor kommunerne har pligt til at foranstalte det, og jeg tænker her på lærerlønninger og værkstedsfaciliteter m. v., gjorde vi op i kroner og øre til 10 mill. kr. Nu er det bortfaldet, så kan man måske i det hele taget bare undre sig lidt over, at det i det hele taget var fremsat.

I forbindelse med knallerter har vi også drøftet aldersgrænsen for de unge. Vi havde jo diskussion derom i den såkaldte trekant-regerings tid, og det var 16 år dengang; det blev nedsat til 15 år, og jeg har selv stemt for de 15 år, men er det da ikke både naturligt og rimeligt, at vi nu erkender, at vi begik en fejl? Jeg indrømmer åbent, at det er nemmere at se bagefter, men hvis vi nu kigger på ulykkestallene, så må vi nok erkende, at den beslutning, vi dengang traf, som jeg selv stemte for, har været en meget slem ulykkesårsag. Der er jo desværre mange unge mennesker, der har mistet livet af den grund. Vi taler så ofte om at nedbringe ulykkesårsagerne. Det er vi i og for sig alle sammen enige om. Her er en ulykkesårsag, som vi godt kunne være med til at nedbringe ved nu at hæve aldersgrænsen igen fra 15 til 16 år. Jeg ved da godt, at der er mange af disse børn, undskyld unge, der nok vil blive lidt vrede. Til gengæld kunne der måske også være nogle forældre, der var enige med os. Vi har altså stillet et ændringsforslag, som vi naturligvis vil anbefale alle at stemme for.

Derudover har vi drøftet hastighedsgrænser for personbiler, busser, lastbiler og campingvogne, og det har jo også ganske naturligt givet anledning til lange drøftelser. Vi er

ikke alle enige. Den 14. marts 1974 indførtes generelle hastighedsgrænser for personbiltrafikken i Danmark på, som vi alle ved: 60 km i bymæssig bebyggelse, 90 km på landeveje og 110 km på motorveje. Det var dengang en bemyndigelse til ministeren, men nu har der været enighed om, at fartgrænserne skal stå i loven.

Ministerens har med baggrund i forsøgsperioden foreslået de gældende hastighedsgrænser opretholdt, og et flertal er enig med ministeren heri; det er vi også. Som følge deraf kan vi anbefale at stemme imod de 2 andre ændringsforslag, som er stillet. Ét om op til 120 km på motorveje og ét om den såkaldte frie fart.

De hastighedsgrænser, som jeg her har nævnt, gælder jo personbiler. Så har vi også haft indgående drøftelser om at hæve grænsen for de større vogne, jeg tænker på busser, lastbiler og campingvogne. Flertallet, måske alle i udvalget, er enig med ministeren i det forsvarlige i at hæve grænsen for busser op til 80 km. Det er vi altså også.

Derimod er vi en del, der ikke er enige med ministeren og flertallet i, at det vil være uforsvarligt at hæve fartgrænsen for lastbiler til 80 km. Ministeren og andre havde en del argumenter herimod, og det væsentlige var vel nok, at intervallet mellem 80 km for en lastbil og en personbil, som altså ville blive 10 km, var for snævert. Vi kunne egentlig have nøjedes med at sige: nå ja, hvis det argument i det hele taget skulle tages højtideligt, så må det også gælde for bussernes vedkommende.

Vi har altså foreslået grænserne hævet til 80 km og det er naturligvis ikke, for at lastbiler skal til at køre uforsvarligt, men hr. minister, og ærede medlemmer i alle partier: kender I ikke trafikrytmen? Det er da givet, at en lov skal overholdes, men vi skal også forme lovene, så vi med rimelighed kan regne med, at de bliver overholdt.

Jeg vil hermed standse min argumentation for det rigtige og det forsvarlige i at hæve grænsen for lastbiler til 80 km, for går jeg videre, så er jeg i og for sig bange for at komme med argumenter, som en lovgiver egentlig bør holde sig fra.

Nu kunne nogen vel nok så spørge, om det samme ikke kunne gælde campingvogne. Her indrømmer jeg ganske åbent, at jeg har egentlig bygget lidt mere på private samtale